

Pirimpimpin

Malvela

Teño dentro do meu peito...
Unha laranxa partida
Para darlle o meu amor,
O pirin pirimpimpin
Para darlle a miña vida

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

De Portugal me mandaron,
Tres peras nun ramaliño
Quen me dera a mi savere
O pirin pirimpimpin

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Dolado do rio
Dolado meu ben
Dolado do rio
O pirin pirimpimpin
Teño a quen lle quero ben

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

O entrar en sanguinada
Hay un lexo de letreiro
Que sempre esta a dicir
O pirin pirimpimpin
Portugal meu compañeiro

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Rebola o pai
Rebola a nai

Rebola a filla
Eu como son da familia
Tamen quero rebolar

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Rebola o pai
Rebola a nai
Rebola a filla
Eu como son da familia
Tamén quero rebolar

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Pirimpimpin pim pim pim pim
Manolo vira pra ca,
Maria vira pra aqui

Terra

Tanxugueiras

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-la
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la
Ai-la-ra-la-la

Esta noite hai foliada, esta noite hai serán
Agárdoche no terreiro, compañeiriña leal
Compañeiriña leal, compañeiriña leal
Esta noite hai foliada

Para cantar veño eu coa pandeireta na man
Aturuxa canda min, que nos escoiten berrar
Que nos escoiten berrar, que nos escoiten berrar
(Coa pandeireta na man)

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-la
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la
Non hai fronteiras

Canta ti, cantarei eu, co xeito das nosas nais
Festexarémolos a vida da xente que está a bailar
Da xente que está a bailar, da xente que está a bailar
(Co xeito das nosas mans)

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-la
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la
Ez dago mugarik

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-la
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la
No hi ha fronteras

Aí veñen, aí veñen, veñen pra quedar
Esas bravas gorxas de fondo cantar
De fondo cantar, de fondo cantar
Aí veñen, aí veñen, veñen pra quedar

Veñen pra quedar, veñen pra quedar, veñen pra quedar
Veñen pra quedar, veñen pra quedar
Veñen pra quedar, pra quedar, pra quedar, pra quedar
Veñen pra quedar, veñen pra quedar
Veñen pra quedar

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-la
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la
No hi ha fronteras

Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-ah
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la-la
Ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la, ai-la-ra-la-la
No hay fronteras

Cedeira

Guadi Galego ft. Iván Ferreiro

Os egos da revolución visten roupa cinguida,
Escalas en modo maior copan todos os shows.
Describen un mundo invisible
Partido por catro,
Prometen que os demos e os anxos
Son da mesma cor.

Aquí o reduto é diverso, non hai etiquetas;
Se cadra, diría Pedreira, o da xubilación.
Poder deitarse e deixar que a vida te agache,
E nós en silencio escoitando este o noso son.

Imos tan xuntiñas pola beira da canción,
Prenden candeas, rompen as ondas.
Imos devagar paseando en plural,
Calma e serena que medre a area e o mar.

O norte equipara a beleza coa melancolía
O norte é poema en si mesmo,
é perfume e canción.

Que poidas cantar ou lembrar esta suave habaneira,
Na praia de Rinlo, en Cuba,
Ou mesmo en Cedeira.

Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas,
Tratar polo miúdo as cadeas,
Pensar que ser libre é ser máis.

Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira,
Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas,
Que poidas cantar ou lembrar esta suave habaneira
Na praia de Rinlo, en Cuba,
Ou mesmo en Cedeira.

Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas,
Tratar polo miúdo as cadeas,
Pensar que ser libre é ser máis.

Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira,
Deixarse levar pola luz que desmonta as ideas,
Que poidas cantar ou lembrar esta suave habaneira

Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira,
Vivir asubiando a modiño a nosa habaneira...

Chea de vida

Guadi Galego

Voltar á terra que vos viu nacer
Onde os pobos deixan ver
Limpó e máis limpo solpor

Voltar a onde a pedra o viu medrar
Onde as rúas estreitan
Onde os bares non fechan

Estarei subindo algunha montaña
Estarei buscando a sombra dunha parra
Estarei, estarei, estarei chea de vida,
Chea de vida

Voltaremos vernos
Noutro momento
Voltaremos vernos
Co movemento
Voltaremos vernos
Por fóra e por dentro.
Voltaremos vernos
En silencio, con respecto,
En silencio, sen pretensións
En silencio, en silencio

Estarei subindo algunha montaña
Estarei buscando a sombra dunha parra
Estarei, estarei, estarei chea de vida,
Chea de vida.
Chea de vida,
Che de vida...

En Compostela

Dakidarría

Xusto aquí foi onde medraron as bolboretas
que foron xuntando as letras da nosa revolución.

Foi xusto aquí, no campo no que xogan as estrelas
e onde as pedras molladas berran
que hai unha guerra que non rematou.

Onde a ilusión da primeira asemblea
regala miradas que incendian
as noites eternas nas que non queremos durmir.

Entre sucios apuntes e fume furtivo
tragamos o medo e pasamos á acción
e dixemos que non.

Foi xusto aquí, en Compostela.

Resistir neste obradoiro da identidade
construíndo realidades que quixeron desaloxar.

Xunto a ti en centros sociais e facultades
que son o epicentro dun combate
que non sae nas fotos das súas postais.

Cae o sol o 24 de xullo e traemos a terra nos puños
o lume nos beizos e a brisa do mar nos pulmóns.

E lémbrome de min baixo eses soportais
mirando na rúa ós paraugas berrar ¡¡nunca mais!!

Un labirinto de sentimentos dentro de min ó baixarme dese tren.
Volven os bicos, bagoas, sorrisos,
vellas amizades e aquela canción
que na túa habitación escribimos xuntas
en Compostela!

Lume

Dakidarría

Faíscas, que transformen en vida
toda a enerxía contida que fica escondida.
Hai fendas no muro e un raio de sol ilumina unha flor
que medra entre medo e mentiras.
Quen o vexa que o diga!
Que abra a xanela e que deixe voar a rabia e os soños...
e que se escoite a proclama: LUME!

Lume, mais lume, moito mais lume.

Se vós espallades miseria
sementaremos resistencia e rebelión,
axitación e versos libres.
É a rebeldía a que dignifica a un pobo.

Filosofía incendiaria
ante esta indignación sen reacción,
que alguén de a voz de alarma.
Ide baixando da nube
e prendamos lume ó mundo real!

Lume, mais lume, moito mais lume

Barricadas ideolóxicas
ante a súa estratexia demagóxica
para prender as consciencias,
queimalo todo co fin de idear algo novo

Ben sei que aínda somos poucas
a pe de rúa e decididas a loitar,
se cadra é agora ou nunca,
ven, colle a miña man, non nos calarán.

Tan só precisamos
unha estrela no pensar
e no bico un cantar
e terte a ti ó noso carón

A pesar das diferencias
sempre podemos sumar,
e confiar, gota a gota somos mar.

Cuando sientes que te quedas atrás,
cuando te arrastras para poder llegar,
cuando imagines un más justo final,
cuando es el miedo el que no tiene lugar,
si tienes una meta y quieres ganar,
si estás cansado tú, dale más, dale gas!
un terremoto que se hace notar,
ruxen as rúas, cantan libertad.

A tu manera, revive la hoguera
yo soy fogueira, soy ritmos primitivos.
No vamos a ciegas, no seguimos reglas.
Voy a por todas, está decidido.
Arropado por los brazos de este ritmo
bailo entre las llamas que despiertan mis sentidos.
No camiño dun menino até as un nubas,
lanza un guiño, dalle lume.

Terra

Dakidarría

Baixar da furgoneta
No cabo de Ortegal
Lembrando aquel vello poema
Xusto antes de tocar

Ou no Bierzo galego
Coa xente do lugar
Ceando xuntos nas pallozas
Na noite de San Xoan

Verbas de mariñeiro
Na praia de Massó
Mentres o sol quenta con raiba
Os guindastres de Teis

Revolta no Berbés
Mantendo Vigo en pé
Cidade proletaria

Historias dunha terra
De cuncas e de mar
Que xuntos coñecemos
Nas voltas que a música nos dá
Camiña e facer camiño
Escoitar, aprender e compartir

As dornas de Combarro
Loitando contra o mar
Ou as gamelas de Ares
Que nunca naufragarán

Tratorada en Chantada
Cun frío que nin dios
Resistencia en Montealto
E unha nova okupación

Mencer en Carballiño
Coma sempre sen un can
Ir vendo crecer a Iñaki
A golpes de Rock&Roll

A mocidade activa
Do noso Val Miñor
BERRA para facerse oír

Historias dunha terra
De cuncas e de mar
Que xuntos coñecemos
Nas voltas que a música nos dá
Camiña e facer camiño
Escoitar, aprender e compartir

Facendo camiño ao andar
Nas voltas que a música
Nos dá, na cabeza
Amizade, xente ceibe
Coma o vento
Ou as ondas do mar
Un vento rebelde
Que vén de lonxe
Agora en nós nomeámo-lo furacán
E agora que sone a
Música da colectividade
Coas suas historias de cuncas
Terra, dignidade e mar
Salvaterra do Miño, Riotorto, Pardiñas, Cangas, Ordes
Poulo, Manselle, Montealto, Monteferro, O Courel
A nosa música é do pobo e é para o pobo!

Historias dunha terra
De cuncas e de mar
Que xuntos coñecemos
Nas voltas que a música nos dá
Camiña e facer camiño
Escoitar, aprender e compartir (x2)

Non é verán de Estrella Damm

Ezetaerre

Despois de tanto frío xa tardaba este verán
E invaden a terriña eses turistas alemáns
Mollando a sardiña nun cacho de pan
Que aquí non se pide paella, paspán
Non son illas Caimán este grande paraíso
Aínda que o queiran converter noutro luxo para ricos
Cemento e pelotazo, tópicos tan típicos
Galiza tropical éche sitio distinto
Noite, lúa, estrelas sobre a area
Berrarlle a ese pavo que está a roncar na sesta
Perreo salvaxe co son das orquestras
Nin piche no mar, nin lume na foresta
Protesta! Que xa chega o trebón
Que non te pille vendo a televisión
Dá noxo o seu xogo de especulación
Outro desaloxo, outra okupación

Pintarmos nas nubes lembranzas e soños
Volta á rutina, non quero máis choros
Coidarnos, vivirmos sen pensar no como
Se temos apertas que agarde este outono
Balcóns e turistas moi ben non casan
Non sei se é un paxaro ou é un avión
Pronuncias Sangenjo con aires da Castellana?
Vas ir directiño a un gulag en Benidorm

Non é verán de Estrella Damm
É o verán da working class
Collimos forzas todo o ano
Para expropiarlles o verán
Non é verán de Estrella Damm
É o verán da working class
Collimos forzas todo o ano
Para expropiarlles o verán

Nós non imos a Cancún que a pasta non sobra
Toca traballar, nin cruceiros, nin tumbonas
Queremos que a Solana sexa pública pra todas
E se isto non se arranxa... Bomba!
Queda ti no iate, eu na praia ao atardecer
Nadando en San Amaro cun frío que corta a pel
Outro festival no que se pon a chover
E o cabrón do Antonio que non pensa aparecer
Non sei se son camareiro ou escravo
Tres meses de explotación e din que baixa o paro
Hoy no hay contrato
Soño dunha noite dun curro precario
Un partido cos colegas á luz do serán
E co son dunha canastra cunha rede de metal
Expropiaremos cada casa en primeira liña de mar
Fódete, Maluma, este é o tema do verán

Pintarmos nas nubes lembranzas e soños
Volta á rutina, non quero máis choros
Coidarnos, vivirmos sen pensar no como
Se temos apertas que agarde este outono

Loitar nesta vida pasando do drama
Fuxindo dos guiris queimados ao sol
Que é iso que toma o calvo da Panorama?
¡No! ¡Azúcar no!

Non é verán de Estrella Damm
É o verán da working class
Collimos forzas todo o ano
Para expropiarlles o verán
Non é verán de Estrella Damm
É o verán da working class
Collimos forzas todo o ano
Para expropiarlles o verán

Espertamos da resaca cun tema de Georgie Dann
Aires de Caribe Mix entre as Ketchup e Chayanne
Unha sesta co Tour pegado ao ventilador
Que esta noite imos de esmorga como ingleses en Salou
Yo sí quiero montarme en tu velero
Poñer rumbo a Lampedusa e asaltar un patrulleiro
Pra vivir mediterraneamente
O mar é o cemiterio dunha Europa indiferente
Vente a construír outro verán
As festas libres de acoso xa non poden agardar
Non máis xentrificación, nin turismo colonial
Non máis curro veraniego, inestable e temporal
E Jordi Cruz a currar nun chiringuito
A tres euros á hora e sen dereito a finiquito
Primo, cadaquén na súa función
Tourist go home and refugees welcome

Pintarmos nas nubes lembranzas e soños
Volta á rutina, non quero máis choros
Coidarnos, vivirmos sen pensar no como
Se temos apertas que agarde este outono
Picantes coma os pementos de Padrón
Contemos historias pra rir a cachón
Manel Navarro, o teu tema é un mojón
2018, Ezetaerre a Eurovisión

Non é verán de Estrella Damm
É o verán da working class
Collimos forzas todo o ano
Para expropiarlles o verán
Non é verán de Estrella Damm
É o verán da working class
Collimos forzas todo o ano
Para expropiarlles o verán

Dragon Ball Z

Xabarín Club

Atravesei unha nube
brillante (atravesei)
o meu corpo tinguiuse
de moitas cores distintas...

Aproveitei a explosión
do volcán (do volcán)
e o planeta perdeu
a súa vida dun golpe...

Se que un dinosauro atopo no meu camiño
estou disposto a todo
a todos esmagarei, a todos...

Nada! Nada!
estou disposto a todo

a calquera cousa que veña!!

Nada! Nada!
o río cruzarei
moi veloz e os peixes asustarei...

Nada! Nada!
estou disposto a todo
a meterme na boca do lobo
(aínda que me devore)
Nada! nada!
hoxe tamén mantereirei
a miña cara sorrinte...

a pesar de todo
a pesar de todo
a pesar de todo...